

Alice Vysušilová, *Současná francouzská dramatická tvorba v českém kulturním prostředí*. Bakalářská práce. Jihočeská univerzita v Českých Budějovicích, 2021, 98 s. včetně příloh.

posudek oponenta

Alice Vysušilová se ve své bakalářské práci zaměřila na tvorbu současných francouzských dramatiků a na její uvádění do českého kulturního prostředí v letech 1990 až 2020.

V první části práce jsou představeni jednotliví autoři, seskupení do tří generací podle data narození. Tady se nabízí otázka, co je myšleno současnou tvorbou – bylo by dobré si to pro potřeby práce definovat. Jsou sem totiž zahrnuti i Samuel Beckett, Jean-Paul Sartre či Claude Magnier, které nelze striktně považovat za současné ani z dnešního pohledu, ani ve vztahu k počátku sledovaného období (všichni zemřeli před rokem 1990 a jejich hry, které byly u nás inscenovány v posledních 30 letech, byly v některých případech napsány už i více než před půlstoletím). Nepochybně jsou to však autoři, jejichž díla jsou i v současnosti aktuální a stále uváděná. Alice Vysušilová stručně představuje tvorbu celkem 22 francouzských dramatiků, přičemž informace o nich jsou čerpány prakticky pouze z jediné referenční příručky (*Panorama francouzské literatury* Jiřího Šrámka).

Ve druhé části práce je pozornost zaměřena na šest divadelních her od pěti různých autorů, které byly na českých jevištích inscenovány vícekrát. U každé hry je nastíněno téma a je uveden chronologický přehled jejich premiér v českých divadlech. Ve vybraných případech jsou také zmíněny divácké ohlasy získané z webového portálu i-Divadlo.cz. Restrikce spojené s epidemickou situací neumožnily plánovanou analýzu ohlasů ze strany divadelní kritiky.

Třetí část práce nabízí soupis všech realizovaných inscenací, v němž jsou uvedeny základní informace o tom, pod jakým názvem se hra hrála, v čím překladu, ve kterém divadle a v čí režii, kdy měla premiéru, případně další informace o inscenaci, pokud se je podařilo zjistit.

Následuje závěr, resumé ve francouzštině a seznam použité literatury a zdrojů, kde postrádám citaci databáze inscenací Divadelního ústavu, která byla pro zpracování tématu zásadní. Práci doplňují přílohy, v nichž najdeme grafy zobrazující počty inscenací her nejčastěji hraných autorů, seznam autorů a seznam překladatelů.

Mám dojem, že zadané téma se nakonec ukázalo obsáhlejší, než se možná původně zdálo, a že Alice Vysušilová musela ze svého poměrně ambiciózního záměru poněkud slevit, tzn.: Vzít v potaz pouze divadelní inscenace, a ne už např. inscenace rozhlasové či další formy uvedení dramatických textů. Nezhledňovat ohlasy odborné kritiky (přístup k nim byl navíc částečně znemožněn uzavřením Divadelního ústavu; bylo by sice možné pokusit se je dohledat v bibliografických

zdrojích a v digitálních knihovnách, bylo by to ale velmi pracné a zdlouhavé). Omezit se jen na stručné porovnání vlastních zjištění s přehledem inscenací, který podává M. Voždová v monografii *Francouzská a italská dramatická tvorba na moravských a slezských divadelních scénách*.

I tak ale autorka práce shromáždila poměrně bohatý materiál (a je třeba si uvědomit značnou časovou náročnost jeho zpracování), který poskytuje základní přehled uvádění současné francouzské dramatické tvorby do českého prostředí. Jeho výpovědní hodnota by však mohla být větší, kdyby se autorka na závěr pokusila o analytický přístup a podala základní kvantitativní a kvalitativní charakteristiku tohoto souboru inscenací. Jaký je celkový počet uvedených autorů a her? Kolik celkem bylo premiér? Která divadla je uváděla? Dá se říci, že jsou soubory či režiséři, kteří se současné francouzské dramatičce věnují systematictěji? Které hry se dočkaly největšího počtu uvedení (je to vyjádřeno v grafech v příloze, ale v samotném textu ne)? Jaké žánry, jaká témata se ve výběru her uplatňují? Jak si stojí současná francouzská dramatická tvorba na českých jevištích ve srovnání s francouzskou divadelní „klasikou“? Odpovědi na tyto a podobné otázky by vhodně doplnily a obohatily závěry práce. Autorka je může brát jako inspiraci k obhajobě své práce.

Jinak považuji kvalitu textu po metodologické, obsahové i formální stránce za uspokojivou. Bakalářská práce Alice Vysušilové splňuje požadavky kladené na kvalifikační práce, doporučuji ji proto k obhajobě a navrhuji hodnocení **velmi dobře**.

České Budějovice, 1. 6. 2021

Mgr. Kateřina Drsková, Ph.D.